

Het nieuwe ontdekken, het vertrouwde anders zien, een nieuwe weg durven inslaan: **durven we het experiment aan?** Probeer het eens uit!

Als we eens een experiment deden en de wereld anders bekeken. Niet als een bron van grondstoffen, maar als een bron van duurzaam delen. Niet als een bron van rijkdom voor enkelen, maar als een bron van welzijn voor allen.

Broederlijk Delen roept er ons deze vasten toe op: **"Delen doet goed"**.

Terugvallen op wie we maar zijn als mens,
uit stof en as opgestaan,
uit klei geboetseerd,
en tegelijk beziel met de adem van God.
Het moet voldoende zijn.

We moeten ons geen grotere maat aanmeten.
Zo mogen we met onszelf leven,
mogen we een ander toegewijd zijn.

Laat ons gedenken dat wij, mensen, mogen staan
in de ruimte van dit heelal.
Die kwetsbare ruimte is ons gegeven
met zoveel levenskansen,
dat we met eerbied de aarde onder onze voeten
mogen betreden en bewerken.
Ten dienste van al wat leeft.

'Zo hoog als de hemel is boven de aarde
welft zich zijn genade over hen,
die eerbied hebben voor Hem.
Als een vader die zich over zijn kinderen ontfermt,
zo gaat de Eeuwige met ons om.
Hij kent ons en weet dat wij gemaakt zijn
uit het stof van de aarde.
Wij mensen, onze dagen zijn als gras,
als bloemen op het veld,
door de wind bewogen en snel verwelkt.
Maar de liefde van de Eeuwige,
zij blijft voor hen die zijn verbond bewaren,
zijn woord ter harte nemen en het volbrengen.'

psalm 103

In de liturgie van vandaag worden de aanwezigen niet met broeders en zusters aangesproken, maar met 'mens'. Iets om bij stil te staan. Vóór we broeders en zusters zijn, zijn we allereerst mens en sterfelijk: gras dat vergaat, niet minder, niet meer. En toch, as is niet louter een symbool van eindigheid en vernietiging, as stimuleert de vruchtbaarheid van de aarde. Uit sterfelijkheid wordt nieuw leven geboren, uit inkeer groeit inzicht én uitzicht, onze broosheid is ook onze sterkte. Bestrooien met as maakt ons bewust van onze sterfelijkheid en helpt ons beter te leven: voorzichtiger, liefdevoller en trouwer tegenover alle leven op onze weg.

"Mens, van stof en as ben jij gemaakt, tot stof en as zul je weerkeren".
Zalig de mens –adam- die uit aarde –adamah- is gemaakt.

Drie praktijken die Jezus ons aanreikt.

Ze herstellen, vernieuwen

- de band met de aarde – vasten,
- de band met de medemens – aalmoes,
- de band met God – gebed.

De aarde, de materie – uit de aarde genomen. Vasten is eerbiedig omgaan met de schepping. Het is de uitdrukking van de nederigheid van het schepsel tegenover God. Vasten is niet alles wat ons gegeven wordt negeren, maar doseren in het besef dat Gods gaven er zijn voor elke mens, voor alle leven. Vasten is het herstellen van Gods bedoeling – rein genoten en mild gedeeld. Vasten ontwapent ons.

Aalmoes is eerbiedig omgaan met de medemens, met onze naaste mens in het besef dat elk mens 'kind van de Vader' is – broer, zus. Aalmoes is nee zeggen aan onverschilligheid, aan veronachtzaming, aan gebruiken van. Aalmoes is de hoeder worden van zijn broeder. Elk ander gaat mij aan. En er zijn vele vormen van aalmoes: evident steun aan de noodlijdende, maar evenzeer een blik van onze ogen, een ogenblik, aandacht, zorg, vergeving. Ons laten raken door de ander, aanraken. Denken we maar aan het woord van Mahatma Gandhi: "We moeten de onaanraakbaarheid uit ons leven bannen".

Gebed is eerbiedig omgaan met God – Vader, Zoon en heilige Geest. Gebed is in relatie treden, ontmoeting. Gebed is luisteren aan een Ander en antwoordend ingaan op het woord van die Ander. Gebed is niet zozeer een in-zichzelf-treden, maar een uit-zichzelf-treden om in een relatie van ontvankelijkheid te staan tegenover God.

Vasten, aalmoes, gebed. Zusters en broeders, wij worden uitgenodigd om ze een plaats te geven in deze tijd naar Pasen toe. Niet opzienbarend, niet voor het oog van de mensen, niet met bazuingeschal, maar ongezien, stil, in het verborgene. En de Vader die in het verborgene ziet, Hij weet! Vasten, aalmoes, gebed – misschien zijn het vormen van kleine goedheid: fragiel, zomaar, zonder getuige, in stilte voltrokken, bescheiden, zonder triomf, gratis.

<http://www.opencontemplatiefhuis.be/index.php/homilie/homilies-abt-manu/12-homilies-abt-manu/1233-homilie-aswoensdag-2018>

'We zijn stof in het universum; maar wel stof dat door God wordt liefgehad,' zei paus Franciscus. Hij voegde daar aan toe dat we kostbaar stof zijn dat is voorbestemd om eeuwig leven te hebben. 'We zijn het stof van de aarde, waarop God zijn hemel heeft uitgegoten, het stof dat zijn dromen bevat. We zijn Gods hoop, zijn schat en zijn glorie.' As is een herinnering van de richting die ons bestaan heeft: van stof naar leven.

paus Franciscus